

הא לך סימני השאלות על דרך אלף בית

דאילו מאן דשכיב לירא שוכבא מיחייב למיכניח
ולמספריה ולמיקבריה
דאילו מאן דאיתרע ליה מילתא דאבילותא לכר מינן
מי חייבין למיעל לגביה ולנחמיה
דאילו מאן דבעי למינסב איתתא מיתבעי ליה לקדושא
ברישא וכרוכי כרכת אירוסין בעשרה וכרכת כהנים
בעשרה ובמסר לה כתובתא
דאילו מאן דשוי שליח לקדושי אשה ואול שליח וקידש
ליה הוה קידוש

תולדות יצחק

דאילו מאן דנסב איתתא ושהא כהרה עטר שנין ולא
ילדה לא שרי למיכטל בפריה ורביה אלא מיתבעי
ליה לגרושה ומינסב איתתא אחרית וואולדי בני
דמיתבעי ליה לצורבא מרבנן למיקבע דוכתא דיתוב
כה וגרים

ויצא יעקב

דאילו גברא דמשלמן ליה חיוותא לגטורי מיחייב
לגטורא שפיר אי לגטורי חנם אשלימו ליה בגטורא
שמירה קלה
דאילו מאן דאית לירא בריתא וקא מנסיב לה בתבעי
ליה למיתן לה מידעס מן מבוניה
דמחייבין דבית ישראל לצלויה בכנישתא דמיחרדא
לצלויה כדאשכחן ביעקב דצלי בני מיקדשא היכא
דמיחרדא לצלותא
דאילו מאן דגדר גורדא קמי שמיא מיחייב לשלומי
דהכי אשכחן ביעקב אבנן דבעירנא דקא אול למי
לכן כד מטא לבי מוקדשא גדר גורדא

וישלח יעקב

דאסר להון לדבית ישראל למיכל גינא נשיא דכתוב
על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה
דאסר להון לדבית ישראל למינסב גויה או שפחה
ואנסיב גויה או שפחה גנות בעלמא הוא ולא תפשי
בחו קידושי
דמחייבין דבית ישראל לאורוי ולטכחי קמי שמיא
בעינא דמתרחיש להו ניסא
דמחייבין דבית ישראל לאדלוקי שרגא דחוכה מאימתו
דא מצותא
דמחייבין דבית ישראל למיקרא כספרא ולאגמורי
באורייתא ולאפטורי בבביא יומא בעניניה היולכות
פסח בפסח היולכו עצרת בעצרת היולכו חג בחג

וישב יעקב

דאסר להון לדבית ישראל למינסב חד חבריה דכתוב
לא

פרשה בראשית

א שאלתא דמחייבין דבית ישראל למינסב כיומא דשבתא
ב דאילו מאן דאית ליה דינא כהדי חבריה אסיר לירא
למיעבד כהדי באלמותא אלא מיבעי לירא למיזל
לגבי דינא
ג דמחייבין דבית ישראל לראומי חד על חכריה ולמיעבד
כהדי מצוה ונמילות חסדים
ד דאסר להון לדבית ישראל למינגזל ולמיחטף חד חבריה
דחמיר עונשא דגזילתא טפי מן כלא איסורי דחכי
אשכחן בבני דרא דטופנא

תולדות נח

ח דמחייבין דבית ישראל למינסב נשי וואולדי בני וקיומי
פריה ורביה
ט דאסר להון לדבית ישראל למיכל בשרא דתליש מן
חיותא מקימא דתשתחוי דכתיב לא תאכל הגפש
עם הבשר

לך לך

ז דמחייבין דבית ישראל למיגמר אורייתא ולאגמורי
ולמיגרם ולקיומי וכל מאן דמעס לירא לחבריה
למיגמר אורייתא חשיבין עליה קמיה שמיא כמאן
דהוא ברייה
ח דמחייבין דבי ישראל לצלויה תלתא זמני כיומא שב ערב
ובקר וצהרים אשיחא ואהבה ושמע קולי
ט דאילו מאן דמיתליד לירא כרא מיחייב למיטה לירא
לתמניא יומי והיכא דאילו אקילע שמיני שלו בשכת
דוחראת השכת ואפילו כון שפחה כיון דנימול
לתמניא יומי שכת נמי דחי

וירא

י דמחייבין דבית ישראל למימהל מהילותא כתמניא יומי
והיכא דנולד כשהוא מהול לאטופי מיניה דם ברית
דתניא ערלתו
יא דאילו מאן דאקילע ענייא לגביה דקא אויל מוכתא
לדוכתא מיחייב למיטרא ליה בשתי סעודות ואי בעי
אושפיוא מידעס דגני ביה מיחייב למתן ליה
יב דאילו איתתא דמית גברא או דפטרי לה בגיטא אסורא
לאינסבא בגו תלתא ירחי דדילמא מעברא מראשון
וכד מינסבא לשני וילדה לא ידע אי בר קמא הוא
אי בר בתרא הוא
יג דאילו איתתא דפטרה גברא בגיטא אי שכיב גברא
ומיעברה מיניה אי קא מניקה אסירה לר לאינסבו
עד משלם יומי מניקתא

חיי שרה

מהשאלות

דאילו מאן דמנח תפילי וקא בעי לאיפגווי אסיר ליה לאיפגווי עד דמסליק להו /
 דמחייבין דבית ישראל למיקבע ירחי וקדושיהו ודתקוני מועדיא וכבי דינא תליא מילתא למקבעה לירחא לחסוריה ולעבוריה /

מו

יהו בשלח

דאסיר להון לרבית ישראל למיכל כיומא ושבתא מירעם דהוה מוקעה מאיתמל לאכילה כנון תאיני ועיניב דאסקינהו לרכושיהו וכי חשמשל לא יכישו דאסיר להון לרבית ישראל לסגוי כיומא ושבתא טפי מן תרי אלפינ אמה /

מז

מח

דאילו מאן דאזיל באורחא ותיב ולאו דעתיה למיקנא שכינתה התם אלא לסגוי קמיה וגנא וניס ומשכתיא שכינתא וקדיש ליה יומא מיקני שכינתא בדוכתא ואית ליה אלפיס אמה /

דאילו מאן דאתי באורחא וקדיש ליה יומא בתחומא דמתא לא לימא מר דבדוכתיא קני שכינתא /
 דאילו מאן דבעי למייל לקמיה בשבתא טפי מאלפיס אמה משדר ומתיב מזון שתי סעודות בסוף אלפיס אמה /

דאסיר להון לרבית ישראל לעיולי ולאפוקי כיומא ושבתא מן רשותא לרשותא /

נ

דאסיר להון לרבית ישראל למיעבד עיבידתא כיומא טכא ולא צריך ליומא טכא /

וישמע יתרו

דמחייבין דבית ישראל למנויי עליהון דיינין דיינין דינא דקושטא /

גא

דאילו ביימ תלתא דקבע סעודתייהו כהדא דוכתא מו חייבן לאזמוגיו ולברוכי כהדי הרדי כדתנן שלשה שאכלו כאחת /

גב

דאסיר להון לרבית ישראל למיפלה לטוס מדעם בעלמא ולאודווי אלא להקבה לחודיה /

גג

דאסיר להון לרבית ישראל לאישתכועי בשיקרא בשמא דקבר וכל מאן דמשתבע בשיקרא בשמא דקבר לית ליה מחילה לעולם /

גד

דמחייבין דבית ישראל לקדושי כיומא ושבתא ונשי נמי חייבות /

דמחייבין דבית ישראל לקדושו ליומא טכא וליומא ושבתא /

גה

דאסיר להון לרבית ישראל לאסחודי סודותא דשיקרא וד להכריה /

גו

דמחייבין דבית ישראל ליקודי אבא ואמא /
 דאסיר להון לרבית ישראל למעבד בדמות שמיין דקבר /

גז

אלה המשפטים

דאסיר להון לרבית ישראל למייל לדינא לקמי גוס לא לבי דינא דישראל /

גח

לא תשנא את אויך כלבכך /
 דאסיר להון לרבית ישראל לאישתעווי לישנא קישא חד על חכריה /

כח

יהו מקץ

דאילו מאן דחזא בחילמית דשמתין ליה צרי ביה עשרה דתנו הולכתא דשרו ליה ואפילו חזיא ליה שפחה או עכר או קטן בחילמית /

כט

דאילו מאן דמחייב שמתא ומשמתו ליה בי דינא מוחיב לבינהג נזופתא כנפשיה כאכל /

ל

דמחייבין דבית ישראל לרדומיה חד בחכריה מאן דצריך פרנסה מביעי ליה לפרנסו /

לא

ויגש

דאסיר להון לרבית ישראל למיער פירי כגן עבודא וחמרא ומישחא דחי כרייתא אינון /

לב

ויהי יעקב

דאילו שכיב מדע דיוחב מתנה ומית מתנתו מתנה דמחייבין דבית ישראל למיעסק בשיכא ולמקבריה דאילו מאן דמית לדיח מתא מיהויב למיתח עליה כאכלתא שבעה יומין /

לג

לד

לה

דמחייבין דבית ישראל למישקל ולמטרא בהומנותא /

לו

ואלה שמות

דמחייבין דבית ישראל למימהל מהולתא לתמניא יומי דמחייבין דבית ישראל לרחמי חד בחכריה שנאם וחי אחיך עמך /

לז

לח

דאסיר להון לרבית ישראל לעלומי עיינא מן עניא /
 דאסיר להון לרבית ישראל למחשד חד על חכריה אלא לדינייהו לכף זכות /

לט

מ

וארא

דאילו מאן דבעי למינסב איתתא מתבעי ליה למיבדק ולמינסב /

מא

דמחייבין דבית ישראל למימסר כפשיהו על קדושת השם דקדושא כריך הוא /

מב

דאילו מאן דמויף זיפתא לחכריה אסיר ליה לאזופינא כריווחא /

מג

בוא אל פרעה

דאלו מאן דמיתילידי ליה כוכרא בענייה מיווי לאקדושיה קמיה שמיא /

מד

דאסיר ליה לכהני לסועי למריה דקניא דליתנון ליה ככור לדיליה /

מח

דמחייבין דבית ישראל לאחותי תפלין כראשיהון ותפילין כזרעיהון /

מח

צו את אהרן

- עג דמחייבין דבית ישראל לאפרושי חלתא מאננא דלישא
- עד דמחייבין דבית ישראל לבעורי חמורא מארכוסר בניסן
- עח דאסיר להון לרבית ישראל למיכל חמורא בזבוי דפסחא ומאן דאכיל חמורא ביומא דפסחא קאי בכרת
- עו דמחייבין דבית ישראל למיכל מערת וטרור באורתא דארכוסר דניסן נגהי חביסר
- עז דמחייבין דבית ישראל למיכל מעה ומרור באורתא דארכוסר בניסן נגהי דחסיסר
- עח דמחייבין דבית ישראל לבעורי חמורא ודגכא דאפקיד ישראל חמורא וליתיא למריה למשקליה נטר לירח עד ארבע שעות דחזי לאכילה דילמ' אתי וכעוי ליה
- עט דמחייבין דבית ישראל למיבדק בתא משום חמורא באורתא דתליכר נגהי ארכוסר לנהורא דשרגא
- ס דאסיר להון לרבית ישראל למיכל חמורא בנימא דפסחא ומאן דאכיל ליה קאים בכרת
- אלו דכיום שאדם יוצא ידי חובתו אור לארבעה עשר נדי בקולם שרי ואפילו בפסח ולא קיימא הילכתא כרבי יוסף

שמיני

- א דאסיר להון לרבית ישראל לאורוי הלכה למישרא ולמיסר ולשמוי ולדבוי כדשתו המרא כשיעור דמשכר
- ב דאסיר לאורוי כי משתכר אע"ן דלא עביד מעשר בשעתיה
- ג דאסיר להון לרבית ישראל למיכל בשר בהמה טמאה וזיה טמאה
- ד דאסיר להון לרבית ישראל למיכל בשר שקצים ורמשי

כי תוריע

- ה דאילו איתתא דילדה מן זכר שבעה יומי קמאי אמירא לנברא
- ו דאילו איתתא דילדה זכר ונקבה יחייבין לה ימי טובאה דנקבה ארכוסר יומי וימי טהרה דנקב' סית' ושיהא
- ז דאילו איתתא דבפלא נפלאה כחימא קבייתא וחדר מעברא וילדה

מצורע

- ח דאילו מאן דמתילידי כיה נגע צריך לאחזוייה להון אי נגע טמא הוא מטמא ליה וטומאת נגעים טומאת יוצאה מנפול הוא
- ט דמחייבין דבית ישראל למיפרש מנשיהון סמוך לעירנא דקביע להורדחיה דם גידה
- צ דאילו מאן דבעי למיכל לחמא צריך למיגטא ידיו ברישא וחדר ניקול

אחרי מות

- צא דאילו מאן דשחיש חייוותא או צפרא מחייב לכסוי לדמיה

- נט דאילו מאן דאית ליה כרתא כמה דלא בנרה אכנה יכיל לקרשה וחסקל כספא
- ס דאילו מאן דנסיב איתתא מיזויב בשארה כסותה ונענתה
- סא דאסיר לירח לאיניש לצעורי אכורא ואימיה ומאן דלייש אכורא ואימיה הייב קשלא
- סב דאסיר ליה לאוקיי ממונא דחכירה ומאן דאזיק ממונא דחכירה דעביד הכי נחתין כיה דינא לניכסי ומגבן ליה כמישב שדהו
- סג דמחייבין דבית ישראל למיעבד צדקתא מן ממוניהון ומיתן למאן דצריך ליה

ואתה תצוה

- סד דמחייבין דבית ישראל לאדלוקי שרגא ליקרא דשבתא וכר מדליק צדיק לאדלוקי ברוכ היוצא

כי תשא

- פה דמחייבין דבית ישראל לבעבד מצות שקלים
- דמחייבין דבית ישראל לנטורי יומא דשבתא
- דמחייבין דבית ישראל דאילו בזמן דאיכא צערא בעלמא מיחייבין למיתב בתעניתא ולענוי נפשין דכר תכין בתעניתא ישראל ומענן נפשיהו ולא תרע עני להון הקנה דחכי אשכחן כיום הכפורים

דרשה לפורים

- דמחייבין דבית ישראל לביכל ומשתי בפורי' ואודוי ושכוחי קמי שמעא על כל גיסיא דעבד לן ואסיר כמל'כה
- דמחייבין דבית ישראל למקרא מגילה באורתא דתליסר יומי לירח אדר נגהי ארכוסר
- דמחייבין דבית ישראל למקרא ביליא מגילתא בארבעת עשר וכתמשה עשר באדר

ויקרא

- סו דאסיר להון לרבית ישראל למיכל דמא ותרבא
- סז דאסיר להון לרבית ישראל למיכל דמא בין דבעירא בין דחזתא בין דעופא
- דאסיר להון לרבית ישראל למיכל ספק איסורא היכי דמי כגון חתיכת חלב וחתיכת שומן דאי ערב בהרדי ולא ידע הידא דחלב הידא דשומן
- סח דאילו מאן דיעד בכהזותא דחכירה מיחייב למיול ואסודי ליה
- סט דאילו מאן דמישתבע אי לקימי מילתא אי לבטולי מילתא אסור למעכר על שבועתא
- ע דאסיר להון לרבית ישראל לבינוול חד מן חכירה ודאמא דגול מן חכירה ואיתניס
- עב דאילו מאן דאפקיד חכירה פקידן נביה אינבי גזילתא וכפר לירח ואישתבע ליה וחדר מודי לירח מיחייב לשלומי קרן וחמש לבעלים ואשם לגבי מוכח

טימני מהשאלות

מחייבין לאחופי כי דמי דנוח בהדין
 קטו דאילו מאן דזבין ארעא להכריה בכספא קמי לה

אם בתקותי

קיו דאילו מאן דנדרר נדררא מחייב לשלומי

במדבר

ק יז דמחייבין דבית ישראל דאילו מאן דהוי ליה כרא בנכר
 מחייב למיתן פורקניה חמש סילעין לכהן
 ק יח דאילו מאן דאיתיליד בוכרא קדוש הוא קמי שמיא

נשא

ק יט דאסיר להון לדבית ישראל למיגזל חר מן חכניה וחכא
 דגזליה להכריה ואישתבע ליה דלא גזלתיך מחייב
 לשלומי קרן וחובש ובייתי קרנן אשם ומיכפר ליה
 ק כ דאילו מאן דקני לה לאיתתיה ואמר לה אל תדברי עם
 איש פלוגי ונפסקוהדי דאיתתה בהדיה דההוא
 פלוגי אסירא לגבריה
 ק כא דאסיר להון לדבית ישראל דאילו איתתא דאמר לה נכרא
 עברית איסורא

בהעלותך

ק כב דמחייבין דבית ישראל לאדלוקי שרנא ליקרא כשבתא
 וכי מדליק לה צריך לאדלוקי כרוב
 ק כג דמחייבין כהני לברוכי ישראל בקהלא
 ק כד דאילו מאן דבעי למיכל בישרא או דב ירא או דחיותא
 או דעופא לא מישתרי אלא כשחיטה
 ק כה דאילו מאן דבעי למישחט לחיותא צריך למיבדוקיה
 לסכינא כרישא דילמא אית כיה פגומתא ואי את
 ביה פגומתא ושחיט בה איטרפא לה

שלח לך

ק כו דאסיר להון לדבית ישראל למעכד צרכיהון כמרעס
 דעביד לאפוקי בירא ידי חובתיה כמצורא כגון חושי
 דציצית למיצר כהון מרעס
 ק כז דמחייבין דבית ישראל למרמא חושי דתכלתא על ארבע
 כנפאתא דכסותהון
 ק כח דאסיר להון לדבית ישראל למעכד עיבדתא כיומא
 דשכתא ומאן דעביד דבניה כסקילה
 ק כט דאסיר להון לדבי ישראל לאישחעוי לשון הרע וכי היכי
 דאסיר לאישחעוייה הכי אסיר לקבוליה

ויקה קרח

ק ל דאילו מאן דאית ליה מילתא דנינא כהדי חכרית יחיב
 ליה זימנא לבית דין ושמע דינא כהדי
 קלא דאסיר להון לדבית ישראל למיעכד פלוגתא דבין
 דקיימי בפלוגתא אתו למיסנא חרדי
 דמחייבין

לרמיה בעפשא

צ ב דמחייבין דבית ישראל למיפרש מחלכא וכדמא
 צ ג דאילו מאן דמיתיליד לירח כרא מחייב לביכחליד
 לתמניא יומי
 צ ד דאילו שוכבא דשכיב בשבתא עבדינן ליה כל צרכיה
 כדתנן עושין כל צרכי הבת סכין ומדיוחין אותו
 ובלבד שלא יזוז בו אבר
 צ ה דאסור להון לדבית ישראל למינסב איגיש קריבתיה
 צ ו דאסור להון לדבית ישראל לאיזדוקי נכרא לאיגיש
 ביתה כשהיא נידה
 צ ז דאסיר להון לדבית ישראל למינסב עריות דכתובין
 באורייתא ושניות לעריות דאורייתא

קדושים תהיו

צ ח דאילו מאן דאית ליה ארעא כי חציר לה מחייב לשיורי
 פיאה לעני ולגר
 צ ט דאסיר להון לדבית ישראל לארבעי כלאים
 ק דאסיר להון לדבית ישראל למיכל מכל אילן דמפקין
 פירי תלת שבין קדמאי
 ק א דמחייבין דבית ישראל למיכרימיה להקבה בכל ליכרון
 ק ב דאזוהינהו הקבר לישאל למינקט מתקלי תריצי
 וכיילי תריצי
 ק ג דאסיר להון לכהני לאשמוי לביתא דלאו דילהון
 ק ד דאסיר ליה לכהן למינסב איתתא דביגרשא בנישא אי
 נמי דנפלה קמי יבם וחליץ ליה כנראה אינמי זוגין
 וחללה
 ק ה דאסיר להון לדבית ישראל לסרוסי קצא
 ק ו דאסיר להון לדבית ישראל למישחט חיותא וכראה כחד
 יומא
 ק ז דמחייבין דבית ישראל למימנא שבעה שבועי מגזסר
 בניסן דהוא יומא דבתר יומא קמא דפסחא דבגויה
 מקריבין עובר
 ק ח דאסיר להון לדבית ישראל למיכל ראשית דמיפרשא
 בין משערא בין מחמרא בין מן כל פרי וחלתא
 דמיפרשא מאננא

אמור

ק ט דמחייבין בית ישראל למיבקע ריחו ורקושינהו ודלקוני
 מועדים וכבי דינא תליא מילתא למיבקעה לירחא
 להסרי ולעבוריה
 ק י דאילו מאן דלייט נפשיה חלופו שמיא בר כקלה הוא
 ק יא דאסור להון לדבית ישראל לאזוקי איגיש ממנא דהכריה
 ומאן דבזיק ממנא דהכריה מחייב לשלומי

בהר סיני

ק יב דמחייבין דבית ישראל למינח ניוח שמיטתא לארעא
 שתא חדא לשב שני
 ק יג דאילו מאן דבזבין ובינתא להכריה אסיר ליה לאטעויה
 זוכניה ליה שפי מבאי דשו
 ק יד דאילו מאן דגרמא ליה מילתא ומיעצי ומיעשריך לביוף

קלב דמחייבין דבישראל לאפרושי מתנות כהונה מממוניהון ומיתן לכהני

קלג דמחייבין דבית ישראל לאיעוסקו בשיכבא ולמקכרה

יורא בלג

קלד דאסיר להון לדבית ישראל למילש איניש חבריה בשבטא דשמיא

דאסיר להון לדבית ישראל למינסב גויה

פנחס

קלה דאילו מאן דשכיב ושכבניכסי ואית ליה בני וכנאתא במקום בני לא ירתן כנאתא ואפילו שכיבו בני כהני אבוהון ואית להו זרעא והנך בני קדמין לכנאתא

ראשי המשות

קלו דאילו מאן דנדר נידרא קמי שמיא אסיר לירד למיעבר עליה אלא מיבע ליה לקיומי

קלז דמחייבין דבי ישראל למיפרש מן מרעם מסאכ דאסור
קלח דאילו מאן דוכין זכינתא לחכיה ורמי תנאה אי נמי קדיש איתתא ורמי תנאה כקידושי אי נמי גריש איתתא ורמי תנאה בנידושי תנאיה תנאה

אלה מסעי

קלט דאילו חוכא דאיכא אחי מינהון קשישי ומנהון זושי ואית להו ניכסי וכעו למיפלב סוקמינן להו אפוטרופא להנך זושי דאילו פליגי ושקיל להו מנתא בהו דאזי קשישי בין לזכות בין לחכות

דברים

קמ דמחייבין דבית ישראל למגויי עליהון דיני דדיינין

קמא דינא דקושטא

קמב דאסיר להון לדבית ישראל למיכל בישולי גוים דרפתא דאפי להארמאי

ואתחנן

קמג דמחייבין דבית ישראל לאגמורי כניהון אורייתא

קמד דמחייבין דבי ישראל למיקרי קרית שמע שחרית וערבית

קמה דמחייבין דבית ישראל למירחמיה לקבא ככל לכהון

עקב

קמז דמחייבין דבית ישראל למיקבע מזוזה כפתחון

קמח דאילו כיתלתא דכרכוריפתא מחייבין בוטון ולומר נכרך

ראה אנכי

קמז דמחייבין דבית ישראל לרחומי חר על חבירה

קמח דמחייבין דבית ישראל למיפרש מחלכא ומדמא

שופטים

קמט דמחייבין דבית ישראל למידן דינא דקושטא
קנ דאילו מאן דאית ליה דינא כהרי חכריה ומשדר שליחא למיתבעיה כרינא ואעג דקנו מינירד דכל דינא דדיינית וחכית ומיחובת מקבל לי בעי אמר לירח ההויא ראית דינא כהדיה את לאו בעל דברים דידי את ולא אתינא לדינא כהודך

קנא דמחייבין דבית ישראל לאפרושי דרועא הוהא וקיינותא ומתן לכהניס

כי תצא

קנב דאסיר לחון לדבית ישראל לאינסובי לממזירא איתתא בת ישראל

קנג דאילו מאן דבעי למינסב איתתא מיתבעי ליה למיכוד ומינסב מדותקא דמייחס

קנד דאילו שני אחין דמית חד מינהון וכרא לית ליה חייב אחיו ליבס את אשתו

קנה דמחייבין דבית ישראל לשוליי בקצירא דאמר רבי חמא בר חנינא

קנו דאילו שייכבא דשכיב בשכתא עכדינן ליה כל צרכיה

כי תבא

קנז דאילו מאן דאגר אנרא מידיב למיתן אגריה ביומיה

קנח דמחייבין דבית ישראל למינהג אבילותא בתשעה כאב ולענני נפשיהו

קנט דאילו נכרא דאזל למדינת הים היכי אסיר לה לדביתהו למיהוי לנכרא לעלם

קס דאילו אתתא דאפילא נפלא כומא קדמיתא ודיר איעכרא וילידה בר דכר הווא ברא פטור מלמיתן חמש סלעים לכהנא

נצבים

קסא דמחייבין דבית ישראל למיקרי בספרא ובנביא כל עמא בעניינא דימא

האזינו

קסב דאסיר להון לדבית ישראל למישתי יין נסך

קסג דאילו מאן דמתיליד ליה ברא מיהיב למיחלית לתבניא יומי

קסד דמחייבין דבית ישראל לשוליי בקצירא

קסה דמחייבין דבית ישראל למינסב נשי ואולדי בני ומעסק בפריה ורביה

קסו דמחייבין דבית ישראל לקדושי שבתא אכסא דחברא

קסז דאזהרניהו קבא לישראל למיתב בתעניתא בעשרת בתשרי ואפילו בשבת

קסח דמחייבין דבית ישראל למיתב תעניתא ביוםא דכיפורי ועכווי נפשיהו

קסט דמחייבין דבית ישראל למעבד מטללתא ומיתב כר שבעה יומי

קע דמחייבין דבית ישראל לנטורי יומי טובי למקרוינין בקרא קדיש כל חד חד בומניה

בשאלות כפרשת בראשית

מקץ

מי שראה בחלמו דמשמתין ליה / ועניין חלום ועניין הגידה / והמדרה על תנאי אע"פ שנתקיים צריך הפרה / וילפינן לה במדרה שגורם לראובן שיורה / ועניין הערב לחבירו /

ויגש

דין כפיקועי שערים / ושלא ישמש אדם ממטו בשני רעכון /

ויחי

דין מתנת שכיב מרע / ולמעסק כשיכבא יתור מראי אלא סת / שגזרו חכמים / ולישא וליחן באמונה והוציא מדיבורו והמשיכה קנח / והכותב כל נכסיו לאחרים /

שמות

דין מילה וסכנת נפשות וזחה את השבת / לזון את העני ושכרו מרובה ובשוה תרעתיים שומעתיים / וסוכתיים / ובדוקין למי שביקש מזונות / וצדקה בשום הרמאים ולזון את חבירו / זמי שיצא קול לשבתקדשה או נתגרשה /

וארא

דין הנזשא אשה צריך שיכדוק כאוזה / והנזשא אשה שאינה הונגת לו / והמשיא בתו לכה / וכל הפוסל פסול / ומעשה דבית חשמונאי ונאמן האב לומר זה בני בכור או ממזר או בן שפחה / למסור אדם עצמו על קדושת השם / וככל מתרפאין יעבור ואל ירגז חוץ מעו' וגע' ושפד' / ומעשה דנתן בן צעיתא / ודין הריבית / וכי טיטמן משקלותיו במלח / והמערק קרבי דיגים טמאים בטהורין / ומכור לישראל / והקונה פירות קודם הזמן /

בוא

דין בכור / והלכות תפלין / וקידוש החדש /

בשלה

איסור המוקצה כשבת / והלכות עירובי תחומין ועירובי חצירות ושיתופי מבואות והוצאה מרשות לרשות / ומלאכת אוכל נפש ביום טוב / ועירובי תבשילין /

יתרו

הלכות דינין / והלכות זימון / והלכות עין / והמצא שם שמים לבשרה / והמכרד כרכל לבשרה וקידוש שבת והמכרד ברכת המזון פסול לכרד עד שיטול ידיו / מים אחרונים / ודין כוס של ברכה / וקידוש של יום טוב והלכות עדות וכיבוד אב

ואם

עניין השבת / והמתענה להלום / כל העונות אמן יהא שמיה רבא מי שיש לו דין על חבירו לא יאכנסו אלא יבקשו לדין / לפנייהם ולא לפני חדושות / ומשל לשתי רהילות גזורה עוברת / לעשות גמילות חסדים / דכתיב אחרי י' תלכו / ולעשות צדקה בצניעה /

נח

שלא לגזול ושלא לגנוב / לישא אשה / ואיסור אבר מן החי /

לך לך

המעסה את חבירו לדבר מצוה / והמלמד בן חבירו תורה / והעוסק בתורה למשמר / לא המדרש הוא העקר אלא המעשה / ענין תפלה / וענין מילה /

וירא

גדול הכנסת אורחים / אלמנה וגרושה ויכמה לא תנשא עד ג' חדשים / עובדה ומניקה אסורה לינשא עד כד' חדש /

חיי שרה

הלכות אכל / והלכות חתן שבע ברכות /

תולדות

הלכות קידושין / מי שנשא אשה ושהה עמה עשרה שנים ולא ילדה / ומי שהוחזקה לנפלים / צריך אדם לקבוע מקום ללמוד בו / וכיבוד אב ואם /

ויצא

הלכות שומר חנם ושומר שכר / המשיא כתו צריך ליתן לר' כתובה / לקבוע מקום לתפלתו / הנזיר חייב לשלם / והפרת נדרים /

וישלח

הלכות גיד הנשר והחושין / שאסור לישא גויה או שפחה / והקידושין אין תופסין בהן יבן גוי ועבר שקדשו בת ישראל / והנזיר מהן כשרין לבוא בקהל / הלכות הנזיר וקריין ומפשיין בעניניו של יום /

וישב

שלא ישנא את חבירו / ועניין שנאת חנם / ושוכיה הטא ויגזר מבגיד / והיודע עדות ואינו מעיד / וענין לשון הרע / לומר דבר לחבירו שהיא בכלל יאמר עד שיאמר לו לך אפור /

דיני השאלחות

טב

צו

דין החלה והילכות פסח

שמיני

דין שיכור אסור להורות / והילכות בהמה טמאה והיה טמאה / ושקצים ורמשים

חזרוע

דין היולדת והנדה ונתינת ה' סלעים לכהן

מצורע

דין מראות נגעים / ועל דברים הנגעים כאין / על לשון הרע / ועל שפיות דמים / ועל גילוי עריות / ועל גסות הרוח / ועל הגזל / ועל צרות העין / ודין טהרת מצורע / כל הפורש מאשתו סוּך לוסתה הויין ליה בניים זכרים / וכל המקדש עצמו בשעת תשמיש / ודין נטילת ידים / ושלש דברים מביאין את האדם לידי עניות / המשתין מים לפני משתו / והמזלזל בנטילת ידים ושאתו מקללתו לפניו

אחריו מות

דין כיסוי הדם / ובשר תאווה / ובדיקת סכין / וניקור הבשר / והילכות מילה / וניקור חולי / ועושין כל צרכי המת בשבת / ויום טוב / ואסור עריות ופי' שתוקי ואסופי וברוקי

ואם / וירש שלש שותפין יש באדם וכשמת אדם הקבה נוטל שלו ומביא בהם משל / ואסור לעשות כרמות שמשין של הקדוש ברוך הוא

משפטים

הילכות דינין / והלכות קידושין / וחייב שאר כסות ועונות / ודין מקלל אביו ואמו / ודין המזיק ממון הבריו

תרומה

לעשות צדקה / ודין קופה ותמחוי

תצוה

להרליק נר של שבת לכבוד שבת

תשא

דין גבאי צדקה / וקידוש היין בשבת

ויקהל

הלכות תענית ותשובה / והלכות פורים ומנהגא מילתא היא

ויקרא

דין איסור החלב והדם / וניקור הבשר / ומאכלות אסורות / ודין להעיד כשידע עדות / ודין הנשבע שלא יבטל דבריו / ודין הגזל והפקדון

מאלו הדינים לא מצאנו יותר בהעתיקות שלנו לכן אל תדיננו לכף חובה:

גם מדב רוחו להחכם הכולל מהרומאים כמהר אליה חלפן יכו / להוציא לאור אלון הקאלינות מרב אחיו גאון אפר ממכאז בבית מדרשו כרי / לזכות הרבים / וברקתו יעמוד לעד / ויי' ימלם מסכתתנו

ובתחלת כל תחלה אשאל מהאל אשר אין לו תחלה כמו שעזרנו עד פה שנמכרו השאלחות כן יזכנו להתחיל ולהשלים ספרים אחרים בלי פגע רע / כך מתחנן ומתפלל קודניליו / אריל קינד / העומד תמיד על המלאכה בכל / לבנו לכבוד השם